

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง เรื่องพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษโดยใช้ การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

Developing English Pronunciation Skills on Consonants and Vowels Using Phonics Instruction for Grade 5 Students

ชนกวนัน อินทรักษา¹, ชมพูนุท คงศรี², ชัยสิทธิ์ ทองประจุแก้ว^{3*} และ พล เหลืองรังษี⁴

Chanokwanan Intaruksa¹, Chompunut Kongsee², Chaiyasit Thongprachukaew^{3*} and
Pol Luangrangsee⁴

^{1,2,3} นักศึกษาระดับปริญญาโท, หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

^{1,2,3} Graduate student, Master of Education, Faculty of Curriculum and Instruction, Hatyai University

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

⁴ Assistant Professor. Dr., Master of Education, Faculty of Curriculum and Instruction, Hatyai University

*Corresponding author, E-mail: chaiyasit6428@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนอนุบาลหาดใหญ่ (นะสุวรรณวงศ์) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 12 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์จำนวน 3 แผน รวม 3 ชั่วโมง แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษจำนวน 12 คำ และแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 9 ข้อ โดยใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบวิลคอกซัน (Wilcoxon Signed Ranks Test) ผลการวิจัย พบว่า

1. ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5/3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุดคือ ด้านเนื้อหาและการจัดกิจกรรม ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านออกเสียง, การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์, พยัญชนะและสระ

Abstract

The purposes of this research were: 1) to compare students' English pronunciation skills before and after the implementation of Phonics instruction, and 2) to investigate students' satisfaction toward the Phonics teaching method. The sample consisted of 12 grade 5/3 students from Anuban Hatyai (Na Suwanwong) School during the second semester of the 2025 academic year, selected through cluster random sampling. The

research followed a one-group pretest-posttest design. The research instruments included: three Phonics lesson plans totaling three hours, an English pronunciation test comprising 12 items, and a 9-item satisfaction questionnaire. Data were analyzed using mean, standard deviation and the Wilcoxon Signed-Ranks Test.

The research findings revealed that:

1. The English pronunciation skills of the Grade 5/3 students after phonics-based learning were significantly higher than before the intervention at the 0.05 level.
2. Overall student satisfaction with the phonics-based learning method was at a high level. Specifically, the content and activity aspects received the highest satisfaction ratings.

Keywords: Pronunciation Skills, Phonics-Based Learning, Consonants and Vowels.

บทนำ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งต้องอาศัยความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยทั่วไปการเรียนภาษามักมุ่งเน้นไปที่ทักษะไวยากรณ์ การฟัง พูด อ่าน และเขียน แต่อาจมองข้ามความสำคัญของการออกเสียง โดยการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษถือเป็นทักษะพื้นฐานที่เชื่อมโยงการเรียนรู้ทางภาษาเข้ากับการสื่อสารจริง โดยช่วยสร้างความตระหนักรู้ด้านสัทศาสตร์ให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงตัวเขียนกับการออกเสียงที่ถูกต้อง พร้อมทั้งพัฒนาความคล่องแคล่วและการใช้ภาษาที่เป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกจังหวะและเน้นน้ำเสียง ซึ่งนอกจากจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจแล้ว ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการตีความเนื้อหาให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น และช่วยให้ผู้สอนสามารถวินิจฉัยเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดทางการสื่อสารของผู้เรียนได้อย่างตรงจุดและทันท่วงที ทั้งที่การออกเสียงที่ถูกต้องเป็นปัจจัยหลักที่ช่วยให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผลและสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนแก่ผู้ฟัง ซึ่งปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสามารถในการออกเสียงคืออายุของผู้เรียน โดยเด็กในวัยประถมศึกษาจะมีศักยภาพในการเลียนเสียงและจดจำได้ดีกว่าผู้ใหญ่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงเปรียบเสมือนเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และการสร้างความเข้าใจในความหลากหลายของวัฒนธรรมโลก นำมาซึ่งเจตคติที่ดีและวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของประชาคมโลกอย่างยั่งยืน

ด้วยเหตุนี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อยกระดับมาตรฐานทุกหลักสูตร โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะและเทคนิคการสอนของครูผ่านโครงการต่าง ๆ เช่น การจัดค่ายภาษาอังกฤษแบบเข้ม เพื่อให้ครูสามารถนำความรู้ไปออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558) สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ต้องจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องสรรหาเทคนิคและวิธีการจัดกิจกรรมที่เน้นการสื่อสารอย่างแท้จริงและเหมาะสมกับบริบทของแต่ละสถานศึกษา

อย่างไรก็ตาม สภาพปัญหาในปัจจุบันพบว่าการสอนส่วนใหญ่ยังเน้นการอ่านเป็นคำและประโยคผ่านการท่องจำและการแปลความหมาย ซึ่งงานวิจัยทางสมองพบว่าการสอนในลักษณะนี้อาจทำให้ผู้เรียนเกิดความบกพร่องด้านการสะกดและการอ่าน เนื่องจากสมองของมนุษย์สามารถรับรู้และประมวลผล

ตัวอักษรเป็นเสียงได้ดีกว่าการจำรูปภาพ (อินทรา ศรีประสิทธิ์, 2552) การปูพื้นฐานการเรียนรู้หน่วยเสียงและการเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรจึงเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาที่ผู้เรียนมีความสามารถในการประมวลสารสนเทศและมีพหุปัญญาที่หลากหลาย ซึ่งหากมีการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จะช่วยให้เด็กพัฒนาทักษะภาษาได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะทักษะการอ่านซึ่งถือเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่สุดสำหรับผู้เรียนชาวไทย เนื่องจากเป็นทักษะที่มีโอกาสได้ใช้มากที่สุดและคงอยู่ติดตัวผู้เรียนไปตลอดชีวิต (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532)

ปัญหาสำคัญที่นักเรียนไทยมักพบคือการออกเสียงผิดพลาดเนื่องจากความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมถึงการขาดความเข้าใจในการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียงที่ไม่คุ้นเคย (บำรุง โตรัตน์, 2547) ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาที่พบจากการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลหาดใหญ่ (นະສຸວຣຣນວງສ໌) จังหวัดสงขลา จากการรวบรวมข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลหาดใหญ่ (นະສຸວຣຣນວງສ໌) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2563 ถึง ปัจจุบัน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังมีทักษะการอ่านอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง โดยขาดทักษะพื้นฐานในการถอดรหัสเสียง (Decoding) และไม่สามารถประสมเสียงเพื่ออ่านคำใหม่ได้ด้วยตนเอง ส่งผลให้การเรียนรู้ในภาพรวมไม่เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความจำเป็นในการเร่งพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อสร้างรากฐานภาษาอังกฤษที่เข้มแข็งให้แก่ผู้เรียน

จากการศึกษาปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยต้องควบคู่ไปกับการสร้างความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ การใช้สื่อประเภทวิดีโอทัศน์ รูปภาพ และบัตรคำ จึงเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการช่วยให้ผู้เรียนจดจำและเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ผู้วิจัยจึงมุ่งพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์และสื่อประกอบการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนตามหลักภาษาและเข้าใจความหมายของคำศัพท์ อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการอ่านในภาพรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พัฒนาขึ้นอย่างมีระบบและยั่งยืน พร้อมรับการศึกษาศตวรรษที่ 21 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

ในการดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง เรื่องพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานที่สำคัญเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ (Phonics Approach)

การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนอ่านที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร (Graphemes) และหน่วยเสียง (Phonemes) ซึ่งแตกต่างจากการสอนแบบดั้งเดิมที่เน้นการจำทั้งคำ (Whole Word Approach) ที่มักพบว่าทำให้ผู้เรียนเกิดความบกพร่องในการสะกดคำและการอ่าน

แนวคิดโฟนิกส์มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถถอดรหัส (Decoding) ตัวอักษรให้เป็นเสียง เนื่องจากสมองของมนุษย์สามารถรับรู้หรืออ่านตัวอักษรเป็นเสียงได้ดีกว่าอ่านในลักษณะของรูปภาพหรือรูปตัวหนังสือ การสอนในลักษณะนี้จะช่วยปูพื้นฐานการเชื่อมโยงหน่วยเสียงกับตัวอักษรอย่างเป็นระบบ (National Reading Panel, 2000 อ้างถึงใน ญัฐริกา พลพิทักษ์, 2566)

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้โฟนิกส์แบบสร้างคำ

ผู้วิจัยเลือกใช้รูปแบบการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำ (Synthetic Phonics) หรือแบบชัดเจน (Explicit Phonics) ซึ่งเป็นวิธีวิเคราะห์จากล่างขึ้นบน (Bottom-Up Approach) โดยเริ่มจากการสอนให้ผู้เรียนรู้จักหน่วยเสียงพื้นฐานของตัวอักษรแต่ละตัว แล้วจึงฝึกกระบวนการผสมเสียง (Blending) เพื่อสร้างเป็นคำศัพท์ วิธีนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านคำศัพท์ใหม่ที่ยังไม่เคยเรียนรู้มาก่อนได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า การถอดรหัสเสียงช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ได้ดีกว่าการเรียนรู้ทั้งคำ (Hempenstall, 2002 อ้างถึงใน สาเกต ทองเทียง, 2557)

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน (2W3P Model)

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ โดยบูรณาการการสอนแบบโฟนิกส์เข้ากับกระบวนการ 2W3P เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 จำนวน 5 ขั้นตอน ดังนี้ (Lewis และ Ellis, 2006 อ้างถึงใน สาเกต ทองเทียง, 2557)

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Warm-up) เป็นขั้นตอนการกระตุ้นความสนใจและเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียนรู้หน่วยเสียงใหม่ ผ่านกิจกรรมที่เน้นความสนุกสนาน

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ผู้สอนอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงและตัวอักษร โดยให้ผู้เรียนสังเกตตำแหน่งของอวัยวะในการออกเสียงที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) ผู้เรียนฝึกออกเสียงตามหลักการโฟนิกส์ โดยใช้บัตรคำศัพท์และรูปภาพประกอบ เริ่มจากการออกเสียงตัวอักษรรายตัวไปจนถึงการฝึกผสมหน่วยเสียง ให้เป็นคำ วลี และประโยค โดยใช้สื่อประกอบที่เหมาะสม

ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Production/ Expressing) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำทักษะการอ่านออกเสียงที่เรียนรู้ไปฝึกฝนด้วยตนเองผ่านกิจกรรมที่เน้นการสื่อสาร เพื่อสร้างความมั่นใจและความคล่องแคล่วในการอ่าน

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap up) ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันทบทวนและสรุปหลักการถอดรหัสเสียงที่ได้เรียนรู้ พร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องในการออกเสียงคำศัพท์ที่นักเรียนยังประสมเสียงผิดพลาด เพื่อเน้นย้ำความเข้าใจที่ถูกต้อง

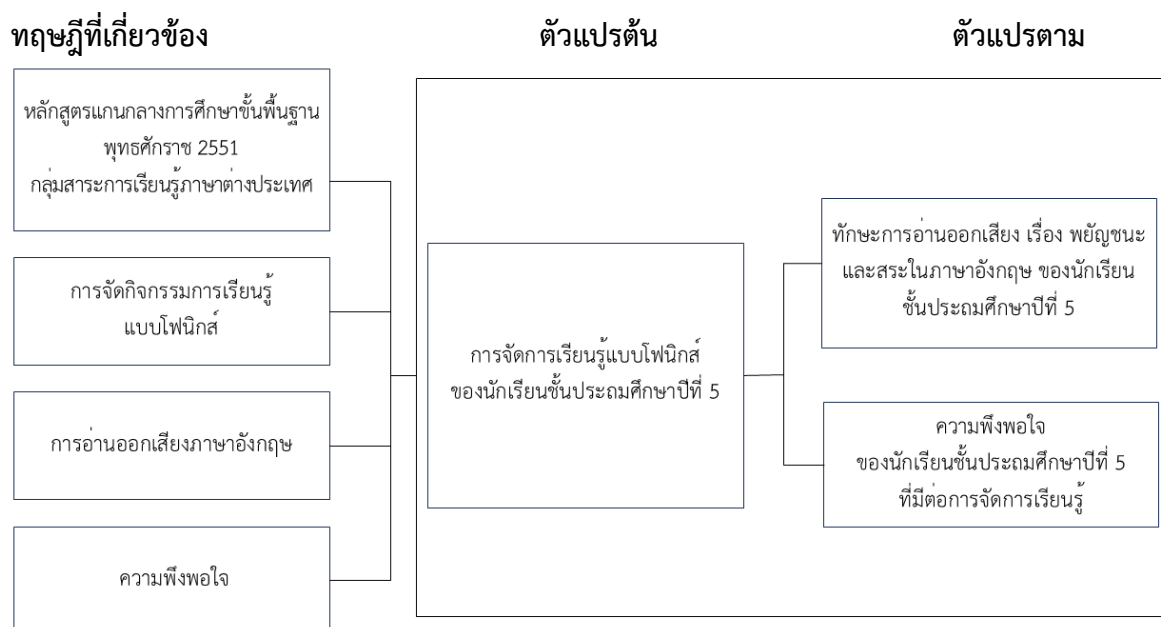
4. ทฤษฎีการประมวลสารสนเทศ

ผู้เรียนในระดับประถมศึกษา เป็นวัยที่มีความสามารถในการประมวลสารสนเทศ (Information Processing) และมีความจำดีเลิศซึ่งสามารถเลียนเสียงคำและประโยคได้อย่างดีเยี่ยม การเรียนรู้ผ่านกระบวนการที่ประสิทธิภาพต้องอาศัยการจัดสภาพแวดล้อมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การสอนแบบโฟนิกส์จึงช่วยให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับหน่วยเสียงใหม่ ทำให้ข้อมูลถูกจัดเก็บในหน่วยความจำระยะยาวและสามารถนำออกมาใช้ในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วชัดเจน (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532)

กรอบแนวคิด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยและแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ จำนวน 12 คำ กำหนดขอบเขตเฉพาะโครงสร้างคำประเภทพยัญชนะเดี่ยวและสระเดี่ยวเสียงสั้น (Single Consonants and Short Vowels) ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลหาดใหญ่ (นະສຸວຽນວງສີ) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 52 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนอนุบาลหาดใหญ่ (นະສຸວຽນວງສີ) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 12 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยเป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยสามารถดำเนินการจัดการเรียนรู้และเก็บข้อมูลได้ตามระยะเวลาที่กำหนด

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านออกเสียง เรื่อง พยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ จำนวน 3 แผน รวม 3 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ 1 พยัญชนะต้นและเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ A-Z จำนวน 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การเชื่อมโยงเสียงพยัญชนะกับคำศัพท์ จำนวน 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 สระเดี่ยวเสียงสั้น จำนวน 1 ชั่วโมง

2. แบบวัดทักษะในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ผลการหาคุณภาพ ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่าค่า IOC ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงก่อนเรียน และแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงหลังเรียน ทั้งหมด 15 ข้อ อยู่ระหว่าง -0.33 - 1 (มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์ 12 ข้อ และมีค่า IOC ต่ำกว่า 0.33 ไม่ผ่านเกณฑ์ 3 ข้อ)

2.1 ศึกษาวิธีการทดสอบความสามารถด้านการอ่านออกเสียง และจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนข้อสอบกำหนดขอบข่ายประเด็นในการให้คะแนน

2.2 ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะของความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์ ซึ่งเป็นการทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยทดสอบเป็นรายบุคคล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 15 คำ

โดยนำเกณฑ์ในการสร้างแบบวัดการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของ เจ.แอล.ดี. คลาร์ค (J.L.D. Clark) เหมาะสมสำหรับครูเมื่อต้องการวัดระดับความสามารถของนักเรียนโดยประมาณมาใช้ โดยแต่ละด้านแบ่งเป็น 3 ระดับ

ระดับ 3 อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

ระดับ 2 อ่านออกเสียงผิดบ้างเป็นบางคำ

ระดับ 1 อ่านออกเสียงผิดพลาดเป็นส่วนใหญ่

นอกจากนี้ ในขณะที่ดำเนินการทดสอบ ผู้วิจัยได้ใช้แบบบันทึกการสังเกตเพื่อระบุลักษณะข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงของนักเรียน โดยจำแนกตามส่วนประกอบของคำ ได้แก่ พยัญชนะต้น สระ และตัวสะกด เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการอภิปรายผลเชิงลึก

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการหาคุณภาพ ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่าค่า IOC ของแบบประเมินความพึงพอใจ อยู่ระหว่าง 0.67 - 1 (ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ)

การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนอนุบาลหาดใหญ่ (นະสุวรรณวงศ์) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 3 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมเป็นเวลา 3 ชั่วโมง

3. ดำเนินการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

4. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์

5. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 ค่าเฉลี่ย หาค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน และหาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ

5.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน และหาค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ

5.3 การทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบวิลคอกซัน (Wilcoxon Signed Ranks Test)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนอนุบาลหาดใหญ่ (นະສຸວຽນວງສ໌) ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ ซึ่งปรากฏผลการวิเคราะห์ทางสถิติดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	Z	Asymp. Sig.
ก่อนเรียน	5.25	2.95	2.94	0.003*
หลังเรียน	9.08	1.73		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 9.08 คะแนน คะแนนเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 5.25 คะแนน เมื่อทดสอบความแตกต่างทางสถิติพบว่าคะแนนเฉลี่ยทดสอบหลังเรียนมากกว่าคะแนนเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ จากการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์

รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ด้านเนื้อหาและการจัดกิจกรรม	4.56	0.30
ด้านทักษะและความรู้	4.39	0.42
ด้านเจตคติและความมั่นใจ	4.39	0.34
ภาพรวม	4.44	0.35

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ($\bar{x} = 4.44$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35 (S.D. = 0.35) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านเนื้อหาและการจัดกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ($\bar{x} = 4.56$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 (S.D. = 0.30) รองลงมาคือ ด้านทักษะและ

ความรู้ และด้านเจตคติและความมั่นใจ ซึ่งอยู่ในระดับมาก เท่ากันทั้งสองด้าน ด้านทักษะและความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 ($\bar{x} = 4.39$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 (S.D. = 0.42) และด้านเจตคติและความมั่นใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 ($\bar{x} = 4.39$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 (S.D. = 0.34) ซึ่งในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ($\bar{x} = 4.44$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35 (S.D. = 0.35)

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ มีความสามารถในการอ่านคำภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 9.08 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนที่มีค่าเท่ากับ 5.25 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการที่ว่า การฝึกทักษะการถอดรหัสเสียง (Decoding) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านคำศัพท์ได้แม่นยำกว่าการท่องจำ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมโดยใช้การเรียนการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำ (Synthetic Phonics) ที่เน้นกระบวนการสำคัญใน 4 ขั้นตอน ได้แก่ การรับรู้หน่วยเสียง การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับหน่วยเสียง การผสมหน่วยเสียง และการทำความเข้าใจความหมาย เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการรับรู้หน่วยเสียง (Phonemic Awareness) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ National Reading Panel (2000 อ้างถึงใน ฌฐริกา พลพิทักษ์, 2566) ที่พบว่าการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับรู้หน่วยเสียงจะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนได้ดีกว่าการจัดการเรียนการสอนที่ไม่มีกิจกรรมส่งเสริมการรับรู้หน่วยเสียง และสอดคล้องกับ Gunning (1995 อ้างถึงใน สุจิตรา วงษ์หาญ, 2566) ที่ระบุว่าความตระหนักในหน่วยเสียงและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรเป็นพื้นฐานสำคัญที่สุดสำหรับการอ่านออกเสียงและการสะกดคำในระดับที่ซับซ้อนขึ้น นอกจากนี้ จากการสังเกตพฤติกรรมการอ่านออกเสียงเป็นรายคำของนักเรียน พบว่าแม้ในภาพรวมนักเรียนจะสามารถประสมเสียงได้ดีขึ้น แต่ยังคงพบข้อผิดพลาดในรายละเอียดบางประการ โดยเฉพาะการออกเสียงตัวสะกด (Final Consonant) และเสียงสระบางตัว ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการฝึกฝนแบบเจาะจงเพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในแต่ละส่วนประกอบของคำยังคงมีความจำเป็น"

2. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 และนักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในด้านเนื้อหาและการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับสูงที่สุดคือ 4.56 ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนใน 5 ขั้นตอนนี้ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงผ่านสื่อประกอบที่หลากหลาย เช่น รูปภาพและบัตรคำ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและลดความกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฝึกออกเสียงและประสมเสียงอย่างทั่วถึงผ่านกิจกรรมที่มุ่งเน้นความสำเร็จรายบุคคล ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงด้วยตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2545) ที่ระบุว่าความพึงพอใจที่เกิดจากการจัดกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการและการประเมินค่าประสบการณ์ของผู้เรียน จะส่งผลต่อความกระตือรือร้นและแรงจูงใจในการเรียนรู้ ตลอดจนส่งเสริมพัฒนาการด้านเจตคติเชิงบวกต่อรายวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้วิจัยควรจัดหาหรือพัฒนาสื่อที่หลากหลาย เช่น วิดีทัศน์ รูปภาพ และบัตรคำ เพื่อช่วยกระตุ้นความสนใจและช่วยให้ผู้เรียนจดจำการเชื่อมโยงระหว่างเสียงและตัวอักษรได้ดียิ่งขึ้น
2. ผู้วิจัยควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการฝึกทักษะการออกเสียงกลุ่มตัวอักษรที่ไม่มีในระบบเสียงภาษาไทย เช่น ตัวอักษร v, z และ th เป็นต้น เนื่องจากเป็นจุดที่นักเรียนไทยมักมีปัญหาและใช้เสียงภาษาแม่มาแทนที่ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้มุ่งเน้นการสอนพยัญชนะเดี่ยวเป็นหลักเพื่อให้สอดคล้องกับพื้นฐานของผู้เรียน
3. ผู้วิจัยควรมีการศึกษาถึงความคงทนของทักษะการอ่านออกเสียง หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองไปแล้วระยะหนึ่ง เพื่อดูว่านักเรียนยังคงสามารถนำหลักการโฟนิกส์ไปใช้ได้ยั่งยืนเพียงใด
4. ผู้วิจัยควรเพิ่มการวิจัยเชิงติดตามผล (Follow-up Study) เพื่อประเมินความคงทนของทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังจากสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ไปแล้ว เพื่อยืนยันความยั่งยืนของการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์
5. ผู้วิจัยควรมีการวิจัยโดยขยายระยะเวลาในการทดลองให้มากกว่า 3 คาบเรียน เพื่อศึกษาทักษะการอ่านในระดับที่ซับซ้อนขึ้น เช่น อักษรควบกล้ำ (Clusters) หรือการอ่านประโยคที่มีความยาวเพิ่มขึ้น
6. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการพัฒนาเกณฑ์การวัดและประเมินผล (Rubrics) ทักษะการอ่านออกเสียงที่สามารถจำแนกข้อผิดพลาดได้อย่างละเอียด เช่น แยกระดับคะแนนการออกเสียงพยัญชนะต้นสระ และตัวสะกด เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำผลการประเมินมาแก้ไขปัญหาผู้เรียนได้อย่างตรงจุดมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุม สหกรณ์การเกษตร แห่งประเทศไทย.
- ณัฐริกา พลพิทักษ์. (2566). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2544). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สาเกต ทองเที่ยง. (2557). การใช้วิธีสอนโฟนิกส์ร่วมกับหนังสือเล่มใหญ่ เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สุจิตรา วงษ์หาญ. (2566). ผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรเพื่อการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อินทิรา ศรีประสิทธิ์. (2552). บทบาทของคลินิกหมอลาษาอังกฤษในการแก้อาการภาษาอังกฤษบกพร่อง (Dyslexia) ของคนไทย ตามทฤษฎีใหม่ในการสอนภาษาอังกฤษ ที่เน้นการฝึกทักษะถอดรหัสเสียงภาษาอังกฤษ (Phonemic Awareness & Phonics) เพื่อวางพื้นฐานในการอ่าน (รายงานผลงานวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.